

Ramon Tremosa: 'El RUI té la virtut d'ajuntar en el sí des de David Fernández a Toni Castellà'

Entrevista a l'eurodiputat català, que parla sobre el full de ruta, el 26-J i el mirall escocès.

Per: [Andreu Barnils](#)

Ramon Tremosa ahir era a Barcelona perquè el parlament europeu havia anul·lat totes les comissions a causa del resultat del referèndum britànic. VilaWeb va aprofitar l'avinentsa per parlar-hi cara a cara sobre les eleccions de diumenge, el referèndum unilateral d'independència i el mirall escocès, que ell coneix tan bé. Ens va rebre en un despatx de la seu de CDC al carrer de Còrsega, sense corbata i amb ganes de parlar.

—Com els interpreteu, els resultats de diumenge a Catalunya?

—El pont de Sant Joan és demolidor. Només cal mirar les autopistes com van quedar blocades. Conec molts indepes que van arribar tard al col·legi. Ens ha agafat a contrapeu, hi ha hagut el merder de la CUP per entremig. I amb aquesta manera de ser catalana, que ens malficiem de tots, i de tothom. I a les espanyoles, el marc és un altre, i el vot és dual. Però s'han salvat molt bé els mobles. Convergència ha perdut 100.000 vots i ha salvat els 8 diputats. Ha optimitzat

moltíssim. Ha permès de mantenir posicions. Passa que jo sempre he defensat la fórmula de Junts pel Sí, que ens hauria donat 20 diputats. I un mapa sencer de color verd. ERC, sincerament, per treure un diputadet més, i poder dir que ha guanyat en municipis... No sé. Dificulta que ens expliquem internacionalment. Per mi, ho dificulta. De moment, anem tirant. Però per què no hem tingut una foto de Junqueras i Puigdemont amb tots els diputats a Madrid? La Nicola Sturgeon i el Salmond la tenen. No actuem de la mateixa manera? On és la foto per a poder ensenyar fora?

—He vist que la direcció d'En Comú Podem s'ha quedat amb la idea del referèndum pactat. I no baixaran d'aquí.

—Han intentat estirar la corda. Però és molt obvi que el model espanyol s'ha tancat de manera molt clara. Pablo Iglesias queda molt tocat. Hi ha 254 diputats contraris al referèndum. Per tant, *game over*. El referèndum pactat s'ha tancat per una temporada molt llarga.

—Ho negaran.

—Em sembla molt bé. Però la votació és inapel·lable. Ahir vaig posar al Twitter una [entrevista](#) a Manuel Castells a VilaWeb. Si Rajoy continua a la presidència, 60% d'independentistes en un any. I ell ho diu, que no és ben bé de la nostra corda, però té els ulls oberts. Rajoy s'ha reforçat? Vaig piular immediatament Manuel Castells. Aquesta és la anàlisi de la nit. En un any podem estar així. 60% de vot independentista. Perquè no sé quants colauistes coneixes, però una part d'aquests diran que no hi ha res a fer. I jo hi afegeixo: no sóc ningú per a dir com s'han d'organitzar els espanyols. Si volen un estat unitari, que el tinguin. Jo ahir vaig veure que es tancava la porta a una solució de referèndum pactat. És la

notícia de la nit. Ni tan sols has pogut superar el PSOE! Els espanyol mitjans ha vist que amb Podem es posava en risc l'Espanya que ells volen: uninacional i centralista.

—Passades les eleccions espanyoles jo també volia parlar del full de ruta català. Sobre el RUI, on se situa Ramon Tremosa?

—Jo sóc dels qui no descarten res. Obro totes les portes. Per Nadal ja vaig fer [un article](#) a VilaWeb on deia que Escòcia i Catalunya es podrien trobar fent un RUI. Ho deia perquè conec l'eurodiputat escocès de l'SNP Alyn Smith, amb qui vaig a dinar sovint. Sóc dels qui creuen que sense el mirall escocès tot és més difícil. Ens hem retroalimentat mútuament. Nosaltres hem posat les grans manifestacions al carrer. I ells han posat el precedent legal d'un referèndum, que aquí ens ha fet veure que és possible. En aquesta línia de retroalimentació pot passar que, com deia a l'article, després del Brexit, Escòcia demani un segon referèndum. Això ja passa. Per tant, ara veiem que a través d'Escòcia per a nosaltres s'obre una altra finestra d'oportunitat. Si ells convoquen referèndum, als catalans se'ns obre el cel. Jo deia a l'article que si mai hem de fer aquest referèndum sobre la constitució catalana, el fem el mateix dia que els escocesos.

—A l'article no parlàveu de referèndum de constitució. Parlàveu de referèndum unilateral d'independència.

—Sí. Cert. Jo ja sé que el full de ruta és el que és. Però també sé que la tradició catalana és la que és. Si tots estiguéssim d'acord en un exèrcit català, ens barallaríem pels uniformes. Ens costa molt de teixir el consens. Jo no volia tancar la porta del referèndum, ni regalar-la a Podem. Ja comparteixo el full de ruta de Junts pel Sí. I si tirem per aquí, hi donaré suport. Però dic això: Podem n'ha fet bandera, del referèndum, i això és guanyador a Catalunya. Quan resulta que ICV va baixar del carro del 9-N a l'octubre! És oportunisme, això d'aquesta gent. No perdem el referèndum.

—El full de ruta actual pot fer-nos dividir en el moment de les eleccions i la constitució.

—Jo ho veig. Sí, també ho veig. En canvi, el RUI té la virtut d'ajuntar en el sí des

de David Fernández a Toni Castellà. I CDC, i ERC, etc. I obliga a posicionar-se als Colau i companyia. Mira, l'Ernest Urtasun vol fer un referèndum binari on el sí és la independència i el no és la nova espanya federal i la germanor. Perquè el drama, per ell, és haver de votar com el PP en el no. A fer un referèndum d'independència, hi veig moltes virtuts: en la nostra tradició el consens costa molt, no només entre els partits, sinó per dins. El RUI ajuda en un país de capelletes, que no tenim sentit d'estat. Internacionalment un referèndum és la via de reconeixement més ràpid i fàcil, i on no hi ha possibilitat que una part surti amb una tercera porta. El 27-S va haver-hi un 12% de sí-no, diguem. El missatge no va poder ser clar. Amb el referèndum a sí o no, el resultat és clar.

—En un RUI el no no es presenta.

—Tu anuncia que en un RUI si surt el sí fem una DUI l'endemà i ja veurem si el no es presenta o no. Ja en parlarem.

—No tindrem mai el cens.

—En la tradició britànica, t'inscrius abans. Per votar, tant a Escòcia com al Brexit, abans t'inscrius. I això és reconegut i acceptat. És clar que es pot fer una votació amb garanties. I tant si es pot fer. El 9-N l'Ian Duncan, unionista britànic, és la primera cosa que va mirar. Vull veure si amb aquest DNI pots votar dos cops. I el segon cop li van dir no. Aquest DNI ja ha votat. I ho va provar en més col·legis. Ja hem fet un 9-N, i ens pot servir per a aprendre dels errors, i també dels encerts.

—El RUI ja l'hem fet: és el 9-N.

—El 9-N no va tenir aquell pòsit d'oficialitat. I ara se suposa que el RUI prendria en consideració l'experiència del 9-N per cobrir els flancs i fer-lo tan semblant com sigui possible a un referèndum, com el de l'OTAN, per exemple. El primer cop que vaig votar jo, per cert.

—En un RUI es podria castigar els funcionaris, i no els polítics.

—Si fas RUI, més DUI l'endemà, llavors el polític es mulla. I que ens enviïn la guàrdia civil per frenar milions de votants. I recordem que en el 9-N les imputacions han estat a càrrecs públics, no a funcionaris. Ha estat molt difícil de buscar directors d'instituts.

—El RUI no pot ser amb voluntariat. Com el farem?

—Doncs buscarem observadors internacionals.

—Com us l'imagineu, el RUI?

—Amb diner públic per al sí i per al no. Campanya per al sí i campanya per al no a les cambres de comerç. Espais a la televisió. Deixar temps per a explicar el cost-benefici. I donar informació a la gent perquè votin informats.

—Aquest debat, per què apareix ara?

—L'any 2012 en Mas-Colell ja va dir que havíem d'anar per feina. De pressa. Però si ho fas durar quatre anys, és normal que surtin tota mena de debats. I és normal que duri tant. Ni ens reconeixen d'interlocutors. Ara, què fan els opinadors brillants de casa nostra, entre una elecció i una altra? Doncs fan toms al tema. Perquè els catalans som hipercrítics, que pot ser molt positiu: no en deixes passar ni una. Aquí hi ha gent molt brillant, que escriu molt bé, i que de tant en tant posen temes damunt la taula. Em sembla que va ser Puigdemont que va dir: no podem tancar cap porta: vés a saber si el parlament escocès diu que ara farem un RUI. I encara que Londres digui que no, ells fixaran data i tiraran endavant igualment. Perquè vull recordar que a Escòcia en el primer referèndum el partit laborista ja va dir que hauria donat suport a un referèndum unilateral d'independència. Hi ha una compareixença de partits laboristes al Parlament de Catalunya on surt recollit. Per això Cameron va convocar un referèndum pactat: sabia que el farien igualment. Escòcia, per tant, podria crear un precedent. Què farem els catalans? Doncs podem dir: farem el referèndum el mateix dia i de la mateixa manera que Escòcia.

—Punts forts i febles al full de ruta actual.

—Tampoc no sóc expert jurídic. Però sí que veig que els catalans tenim una tendència natural a barallar-nos entre nosaltres que dic: Ostres, això em fa

preferir opcions fàcils, i que tots fem pinya. D'altra banda si ho fem amb les eleccions la legalitat està més plenament reconeguda. També és cert.

—A Brussel·les, us cerquen per demanar-vos què passa a Catalunya?

—Tinc moltes peticions de reunió. I t'adones que ells veuen que l'argumentari espanyol ha caigut en picat: amb un 75% de vot l'unionisme arrasarà, deien. Fals, com es va veure el 27-S. A mesura que avanci el procés, hi haurà violència al carrer. Fals. Les eleccions seran batalles campals. Fals. Jo els ensenyo enquestes del CIS: joves en massa per la independència. Tres de cada quatre. Com més formació té la gent, més independentista és. Són dades del CIS, no del CEO. Els les dono a tots els que em visiten. I per això em responen que tard o d'hora passarà alguna cosa. I jo els responc que preferiria que fos d'hora i no pas tard. Curiosament, aquí veig que el temps va molt lent i a Brussel·les anem molt de pressa. Aquí sóc pessimista, i a Brussel·les optimista. Un ambaixador d'un gran país em va dir: en tres anys, la feina que heu fet. Cinc eleccions, participacions molt altes, partits independentistes i referendistes que arriben als dos terços. Heu saltat una paret brutal. Gaudeix del procés, em deia, perquè és pacífic. Si vostè ho diu, vaig respondre, gaudirem del moment.

Entrevista publicada a Vilaweb el 27 de juny de 2016

<http://www.vilaweb.cat/noticies/ramon-tremosa-el-rui-te-la-virtut-de-posar-en-el-si-des-de-david-fernandez-a-toni-castella/>